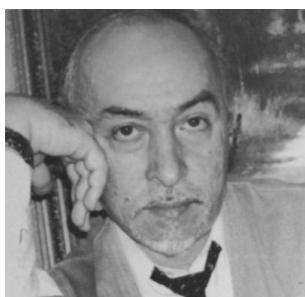


М. М. Дьомін

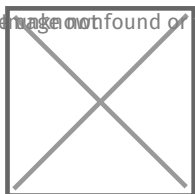
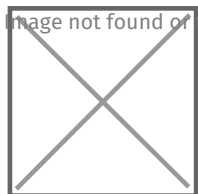
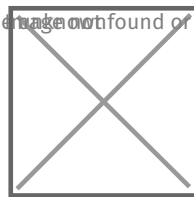
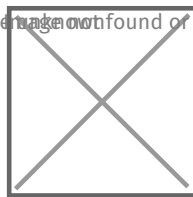
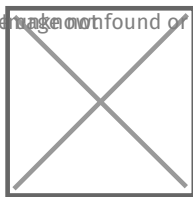
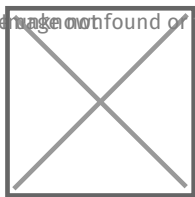
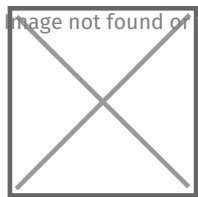
Стукалов Олег Костянтинович



СТУКАЛОВ Олег Костянтинович (21. 06. 1940, Баку — 21. 12. 2021, Київ) — архітектор, живописець, графік, монументаліст. Заслужений архітектор УРСР (1991). Дійсний член Української академії архітектури (1998). Член НСАУ (1973) та НСХУ (2013). Закінчив Київський художній інститут (1963, викладач [В. Заболотний](#)). Працював у проєктних установах Києва. Серед реалізованих проєктів — готель «Либідь» (1964—70), магазин «Будинок меблів» (1984), церква св. Георгія Переможця на території шпиталю МВС на вулиці Бердичівська (2000), індивідуальні житлові будинки у Кончі-Заспі, Пущі-Водиці та ін. місцевостях Києва (від 1970), громадські центри (1970) у Києві та м. Дніпродзержинськ (нині Кам'янське Дніпропетровської обл.), дитсадки (1982—85) у Києві та м. Славутич (нині Вишгородського р-ну Київської обл.), Музей «Партизанська іскра» у с. Кримка Первомайського р-ну Миколаївської обл. (1985), монументи «Україна — визволителям» в Ужгороді (1970), Незалежності України у Києві (2001), головний вхід до Голосіївського парку імені М. Рильського (2003—05) та пам'ятник М. Рильському (2003), надгробні пам'ятники на могилах В. Глушкова (1983), С. Гусовського, М. Бажана (обидва — 1984) та О. Федорова (1990) на Байковому кладовищі, пам'ятники М. Біляшівському біля Національного художнього музею України (1987), на честь засновників Києва на Майдані Незалежності (2001), «Чорнобиль. Біль і пам'ять вічна» на Голосіївському проспекті, П. Орлику (обидва — 2011) у Києві, загиблим студентам Білоцерківського аграрного університету (Київська обл., 1985), Бояну в Черкасах (1987), Лесі Українці на території Гурзуфського парку (АР Крим, 1990), Т. Шевченку в м. Бурштин Івано-Франківської обл. (1994) та Луцьку (1995), низка меморіальних дощок. Займався живописом і графікою. Виконав значну кількість пейзажів України («Софіївка»), Італії («Форуми Риму»), Франції («Сад Ренуара», «Осінь в Парижі»), Португалії, Німеччини («Німецький парк»), Данії, РФ («Старий парк»). Персональні виставки — у Києві (1972, двічі 2006, 2009, 2012), Копенгагені (2016). Художні твори представлено у багатьох приватних

колекціях в Україні та за кордоном, у зібранні НСХУ.

Фотоілюстрації



Основні праці

Домашний очаг. 1986 (співавт.); Благоустройство усадьбы. 1991; 1993; 1995; Садовый будинок. 1991 (усі — Київ).

Рекомендована література

1. Олег Стукалов: Каталог. К., 2012.

Бібліографічний опис:

Стукалов Олег Костянтинович / М. М. Дьомін // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2025. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-890328>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).